

هَمِّيْكَ الْاِذَا النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَّكَ

د

پیام حق

فوق العاده

کُنه

در بیع الاول دولسم

۱۳۸۰

کاملترین مرد جهان

تار بسکی گیتی و محیط عرب را فرا گرفته بود، مردم در ظلمت بسر می بردند .

در عرب دوشیزگان نامراد بنخاک می رفتند، زندگانی قبیله‌ای و اجحاف زورمندان بر مظلومان و مردم بی پناه حیات را ناگواری نمود، قتل و غارت فراوان بود، جهل و بیداری عرصه زندگی را بر مردم تنگ میداشت، زورگوئی و خودسری بر همه شئون زندگی چیره بود، از آنست که همواره دست قدرت - آفریدگار جهان و جها نیان برای تکامل و پرورش بندگان نوری می فرستد . تادنیائی رالطف روشنائی بخشد . این بار بزرگترین منبع نور از افاق رحمت نمایان گردید و جهانرا روشن ساخت . این روشنی گیتی را تاپایان همراه است . در طی ۲۳ سال - ظلمت بیسگران و جهل آن سامان که بر عرب بادیه نشین طاری بود باارشاد راستین پیامبر اسلام از میان رفت رستگاری و راستی جانشین که جروی گسر دید . این مردم رهبر دنیا شدند - و جهانرا بسوی روشنی رهبری کردند .

حضرت محمد ص در نخستین درس خویش بشر را از غلامی و بت پرستی رهایی داد. و به خدای یکتا و بی مانند متوجه ساخت .

محمد بزرگ و کاملترین مرد جهان - پر بها ترین کتاب آسمانی را از بارگاه کبر یائی برای هدایت فرزندان آدم گرفت و سپرد، پیروی ازین کتاب و ازان رهنمای بزرگوار سعادت هر دو جهان را

(ب)

میسر میدارد . دوست و دشمن را بر این اصل حقیقی اعتراف است .
مادرین روز مسعود که روز پیدایش این نور عظیم در صفحه گیتی
است افتخار پیروی داریم . و بر روان سید نامحمد مصطفی «ص» درود
بی پایان اتحاف می کنیم .

برای سعادت مسلمین به یمن این روز مقدس نیکبختی را
آرزو مندیم . جهانرا آرام و روشن به نور هدایت این خواجه موجودات
که حقیقت و راستی آئین اوست نیاز مینماییم .

(دو کتور سهیل)

۱۲ ربیع الاول ۱۳۸۰ قمری

۱۲ سنبله ۱۳۳۹ شمسی

ولادت حضرت محمد (ص) و یاطلیعه

سهادت بشر

برای اینکه تاثیر پیدایش حضرت محمد «ص» را خوبتر بدانیم لازم است نظری به طرز روبه زندگی و شرایط حیات آن روز بیندازیم و خوب بسنجیم که مردمان آن عصر در چه شرایطی بسر می بردند و وضع جزیره العرب به چه سان بود، و وجود حضرت محمد «ص» چه انقلاب و تحولی را در آن بعمل آورد؟

طوریکه از سر گذشت زندگی بادیه نشینان ریگزار عربستان و دور افتادگان از تمدن جهان برمیاید معلوم میشود که این قوم سلحشور و خود خواه پابند رسوم و عیثات، رواجها و تعصباتی بود که انسان مدنی و مذهب چه حیوانات درنده هم از آن عار داشت و اظهار بی زاری مینمود. جگر گوشه های خود را از ترس نازاری و گرسنگی می کشتند و دختران خود را از عاز همسایگان زنده در گور میکردند همه بو حشت و بر بریت بسر می بردند و هر کس سرمست باده جهالت و نادانی خود بود، فضایل انسانی رخت بسته بود و هر کس دیرانه وار را هی را می پیموده اساس برتری و بهتری زور بود و هر کس زورش بیشتر بود فضیلتش بیشتر مورد قبول دانسته می شد، شب و روز در جنگ و جدال، قتل و قتل بسر می بردند و در آتش تعصبات پوچ و نادرست می سوختند و صد ها سال روی یک مسئله جزئی با هم می جنگیدند و خون یکدیگر خرد را می ریختند چنانچه جنگ مشهور

بعثت که بین اوسى و خزج یکصد و بیست سال دوام کرد نمونه ازین خانه جنگی های شان بشمار میرود. امنیت خاطر رخت بسته بود و هیچکس برزندگی اطمینان نداشت، از مدنیت و تهذیب نامی نه بود و حیات اجتماعی و منافع ملی مفهومی پیدا نکرده بود. از تقوی و برهیزگاری ناسی برده نمی شد و اخلاق مصداقی نداشت. کرامت و شرافت انسانی دست خوش هوی و هوس نفسانی شده بود و به بت های ساخته دست خویش سرعبر دیت و تعظیم خم می کردند. تمام شرق و غرب درزنجیر او هام پرستی گیر مانده بود و هر قوم و قبیله خدای داشت و آن را پرستیدند. کشتی با آفتاب و کسی بماه تاب، بعضی بباد و بعضی بآتش سر تعظیم و بندگی خم می کردند، سیستم های اجتماعی و اقتصادی مردم هم تابع منافع عده خاصی از مردم تلقی می شد، نظام اداری هم بر روی اساس تامین منافع ارباب نفوذ وضع گردیده بود و مردم ناگزیر بودند زندگی و معصول عرق ریزی خود را قربان هوسرانی ارباب نفوذ سازند عدالت اجتماعی نامی نداشت و از عدالت توزیعی اسمی برده نمی شد، بجای پرستش خدای واحد پرستش خدایان بی شماری بعمل می آمد و برای انجام هر کاری خدایی را ساخته و تراشیده بودند، وضع دنیا هم خدایی وقت بار بود، حکومت های خودخواه و خودپسند معصول عرق ریزی ضمه را مایه هوسرانی و عیش و نوش خود گردانیده بنوامیس و مقدرات شان بازی می کردند. نظام و سپلین از بین رفته بود، همه از مقررات بوج و واهی کور کورانه تقلید می کردند، عدالت و مساوات از بین کتله های بشری آن وقت رخت بسته بود و بر حسب لازم دید ارباب نفوذ بمقدرات مردم بازی می شد اساس دیانت و وحدانیت، راو نیت و بت پرستی

تشکیل میداد ، مبادی عالی اخلاق منهدم گسر دیده بود و هر ملت در آتش افروخته دست خویش می سوخت ، بشریت آن وقت آرزو مند و نیاز مند رهبری دیده می شد که شا لوده اجتماع خود را بر اساس عدالت و مساوات پی ریزی کند و آنها را از تاریکی های جهل و نادانی بروشنایی علم و دانایی رهبری نماید و بدلهای نور ایمان و اطمینان بخشد همان بود که لطف خدای منان قرین حال زار بشریت گسر دیده و پیغمبر و رهبری را بیافرید که امین لقبش بود و تعمیم اخلاق نیکورا غایه نهایی رسالت خود قرار داده بود . و قتیکه آفتاب عالم تاب محمدی از فراز کوه فاران درخشیدن گرفت تجلیات و انوار تابان آن دیدگان بشر را نور و قلوب ستمدیدگان روز گسار را سرور بخشید - ظلام و تاریکی های کفر و ضلالت ، نادانی و جهالت کوچ کرده و دروازه های علم و معرفت ، رأفت و رحمت بر روی مردمان باز گسر دید . ریشه حسد و کینه را از دل های پیر و ان خدود کشید و بعوض آن دل های آن ها را برشته اخوت اسلامی بست و همه را با ساس و انما المؤمنون اخوة . رادر یکدیگر خواند عداوت و دشمنی های باهمی را ملغا قرار داد و تخم محبت و دوستی را بخسکم و فالف بین قلوبکم در مزرعه سینه شان کاشت ، دائره اسلام را حصن سلامت قرار داده باواز بلند نداء «اسلم تسلم» را بگوش جهانیان رسانید یعنی [مسلمان شو تا در سلامت بمانی و بامان بسربری . مقررات و تعاملات

امتیاز سیاه و سفید، عربی و عجمی را از بین برداشته مایه فضیلت رانقوی
 شخصی قرار داد و چنین فرمود - و چون ما کم شو با و قبایل لغمار فوا
 ان اگر هم کم عند الله انقا کم - یعنی ما شما را برای این شعبه شعبه
 و قبيله قبيله گردانیده ایم تا یکدیگر خود را بشناسید و رنه مکررتر
 شما بنزد خداوند پرهیزگار تر شما است، وجود حضرت پیغمبر رحمة العالمین
 گشت و نمونه اخلاق و مثال برجسته فضایل و محاسن بود، خود براه
 راست میرفت و دیگران را به پیروی راستی و درستی دعوت میکرد،
 از منکرات و فواحش دور بود و دیگران را از بن شیوه نامشروع منع
 می فرمود، طیبات را حلال و خبائث را حرام می گشتاند. تسکالیف
 بی چار از دوش بندگان خدای خود دور می ساخت و در رفع مشکلات
 شان صرف مساعی می فرمود و آنانی که بروی ایمان آوردند و انوار
 تعلیماتش را مشعل راه خود ساختند و بدینش بنگاه احترام دیدند
 و نصرت و معاونتش کردند و ازان نوریکه بروی نازل شده بود پیروی
 کردند رسته گسار شدند و فلاح هر دو جهان را کمایی کردند.
 تعلیمات حضرت محمد ص بر اساس وحدت، حریت، مساوات، عدالت
 اخوت، ایثار فداکاری، مجاهدت و زحمت کشی صداقت، امانت داری
 راست کاری و درست کاری، حق گوئی و حق شنوی استوار بود
 و پیروانش در بر تو همین تعلیمات عالی توانستند معلمین فضایل و محاسن

اسلام دصلحي او اسلام ديني دي

هېڅ شک او شبهه نشته چې نوگړو او ټولنو ژوند او بقا، نیکمرغي او ترقي په صلحي او اسلام اړه لري. او دهغو هلاک او فنا، بدمرغي او وروسته والی په جگړو او شخړو کېښی لیدل کېږي.

صلح او اسلام د آسماني ادیانو له مهمو اغېزو او اوږدو مقاصدو څخه گڼل کېږي او دغه حقیقت د بشر لمړی پلار او بیاله هغه څخه وروسته هر پیغمبر ځانکوتنه ښودلی دی، تردې پورې چې د انبیاءو د صلحي وروستی نبی دین د صلحي او اسلام په لباس کېښی ښکاري شو او ځانکوتنه یی د صلحي او اسلام ارشادات او تعلیمات راوړل. له ونځه چې د اسلام له مهمو او اساسیو ارکانو څخه دی ځانکوتنه د صلحي او اسلام درسونه ورکوي. هغه مسلمانان چې یو د بل په څنګ کېښی په صافو او پاکو زړونو سره په مستقیمو او برابرې صفونو کېښی درېږي او د الله تعالی درضا د حاصلولو لپاره دغه اسلامي رکن د زړه په حضور او عاجزی سره اداء کوي نو د لمانځه په آخر کېښی یو د بل سلامتی غواړي همدارنګه زکاة چې د بډایانو په مالونو کېښی فرض شوی دی ددې لپاره دی چې بډایان د خپلو مالونو زکاة ټولنی فقیرانو او مسکینانو، بی وزلو او محتاجینو ته ورکړي ترڅو چې نوی په دغه مالونو سره خپل احتیاجات او ضروریات رفع کړي او ددوی او دنورو ژوند تامین شي ځکه د انا بته ده که چیرې بډایان د خپلو مالونو زکاة ټولنی فقیرانو او مسکینانو، بی وزلو او محتاجینو ته ور نکړي نو دوی مجبور دي چې خپل ژوند لپاره له هري

لاری شخړه چه کېږي مالونه به لاس را وړي او د خپل او دنورو ژوند
فساد او بربادۍ ته ورکړي، نو که دغه راز کسانو سره مالي مرستې
وښ او هغو ته د ژوندانه لاری وښودلې شي نو هېڅ فساد او بربادۍ به
منځ ته را نشي نه به دوی ووژل شي او نه به دنورو ژوند تر تهدید او اخطار
لاندې راشي بلکه هریو به آرام او نیکمرغه ژوند کوي او په ټولنې
کېنې به رفاهیت او سلام موجود وي .

حضرت محمد مصدق د نړۍ د نظام او امنیت، صلحې او سلام لپاره اسلامي
او انساني ورورولې منځ ته راوستې ده ، مسلمانان ئې په اسلامي عقیدې
سره ورو نه کړخولې دي ، د هغو په منځ کېنې ئې قوی علائق او ټینګ
روابط پیدا کړې دي . اود دې اسلامي ورورولې اعلان ئې په مدینې
منورې کېنې د مهاجرینو او انصارو په منځ کېنې وکړ ، اود هغو په منځ کېنې
ئې دورورولې قوی حس پیدا کړ تر دې پورې چه انصارو به د دېری
تنگۍ به وخت کېنې د مهاجرینو سره مرستې کولې او هغو ئې به
خپلو خانو باندې مقدم کړخول .

حضرت محمد مصدق د ټولو مسلمانانو دیني واجب او ایماني وظیفه
و کړخوله چه باید یو مسلمان بل مسلمان ته ضرر او اذیت ونه ورسوي ،
په بدو الفاظو او ناوړو خبرې سره د مسلمان زړه ونه زوروي ،
او نه هغه ته په لاس سره ضرر او اذیت ورسوي
بلکه ، کوشش دي کوي چه د هغه سره مالي مرستې وکړي اود هغه
د ژوندانه سلامتی او امنیت وغواړي ترڅو چه پخپلو اخلاقي مرستو
سره د ښه وائی او د فضیلت درجه حاصله کړي . هغه مسلمان چه
دنورو مسلمانانو ته ضرر او اذیت نه رسوي حضرت محمد مصدق هغه نه

کامل مسلمان ویلی دی «المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده»
یعنی کامل مسلمان هغه څوک دی چه نور مسلمان دهغه له ژبې اولاس
څخه ضرر او اذیت ونه وینې. او هغه کسان چه نورو ته ئی فایده او نفع
رسیزی دغه راز کسانو ته ئی دښه والی او فضیلت خبر ور کړی بل
هر مسلمان لره ښایمزی چه صلحی او سلام پسی هڅه وکړی یعنی که
چیری ددو و نورو او یادو قومونو په منځکښی کو مه چکړه او کوم
نزاع پیداشی نو د طرفینو په منځکښی دی صلحه او روغه کوی او دهغو
و دښمنی اوردی په ښو خبر و اوښو نصائحو سره مېکړی او دوی دی
بیرته لکه خواجه ورونه وگرځوی الله تعالی فرمایلی دی: (انما المؤمنون
اخوة فاصلحوا بین اخیوتکم واتقوا الله لعلکم ترحمون) یعنی مومنان
دینی ورونه دی او تاسی دهغو په منځکښی جوړښت او روغه وکړی
او د ذات الیمنی په اصلاح کښی زیاد کوښښ وکړی، او ددی کوښښ
کولو په وخت کښی تل له الله تعالی څخه و وریزی، چه له کړم
خوا بی ځایه طرفداری ونشی یادانته قامی چندی کومه نښه په منځکښی
ونه لیدلای شی.

بل عامه ورور لورده چه حضرت محمد مص «ددی ورور ولی» لپاره
د ټولو ادیانو او مذاهبو اتباع او پیروان ئی دیو والی او وحدت، صلحی
او سلام تر بیرغ لاندی راټول کړل، چه هر یوه به خپل دینی شعار
په عامه آزادی سره ادا کول اوله خپلو حقو و څخه به ئی پوره
برخه اخستله.

دا سلام مقدس دین د صلحی او سلام دین دی او د سلام کلمه د قرآن
کريم په ډېرو آیتونو کښی راغلې ده او هر آیت کښی خلکو ته د صلحی

اوسلام درسونه ورکوی او خلک د آرامی او نیکه رغړ ژوند ته بولی . اسلام جنگونه او شخړې نه خوښوی او نه داغواړی چه دخلکو به منځکښی دشر او فتنی لمنه خپره او دهغو ژوند هلاک او فساد ته ورکړی . هو ! په اسلام کښی جنگونه شوی دی مگر علت او حسیبئی داوچه دتعلی او تجاوز کولو ، دشر او فتنی اچولو مخنیوی وشي .
 الله تعالی فرمایلی دی : « وقاتلوا فی سبیل الله الذین یقاتلو نکم ولا تعتلوا » یعنی تاسی دالله تعالی په لاره کښی دهغو کسانو سره وجنگېږی ، چه دوی دتاسی سره جنگیږی او تیری مه کوی ، وروکی ، ښځی ، او سپین ږیری قصدآموزنی ، هغه کسان چه مسلمانانو سره جنگ نه کوی اوله هغو سره روغه کوی ښائی چه دغه رازکسان ونه وژلشي او نه دهغوی مالونه واخیستل شي .

په قرآنی آیت کښی راغلی دی : « فان اعتزلوکم فلم یقاتلوکم »
 والقوا الیکم السلم فما جعل الله لکم علیهم سبیلا ، یعنی که چیری کفار اودحق منکران ستاسی له جنگ څخه ډډه او جنگ ونکړی اوله تاسی څخه روغه او امان وغواړی اوله تاسی سره صلح وکړی نو تاسی ته پرته لدی څخه چه دهغو سره صلح وکړی ، او هغوته امان ورکړی ، بله کومه لاره نشته الله تعالی په بل آیت کښی فرمایلی دی :
 وان جنحوا للسلم فاجنح لها وتوکل علی الله ، یعنی که چیری کفار صلحی اوروغی ته هیلان وکړی نوای محمده ته هم صلحی اوروغی ته میلان وکړه اودهغو سره صلحه اوروغه اختیاره کړه . اوبو الخی په الله تعالی باندی توکل اوعتماد ولره .

«خیرت محمد «ص» دصلحی اوروغی حقه حق دالله تعالی په تبارک و تعالی

« جاب »

میلا دالنبی (ص)

دیانت اسلام برای جهان بشریت چه آورد

الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی ...

امروز به ذکر نام نامی و گرامی باز کسب افتخار می نمائیم که
جهان آفرینش بران می نازد و بشریت بایک جهان آشفته گی از وجود
بی همتایش نظام متقن و پایداری بدست میآورد. اللهم صل علی محمد
و علی آل سیدنا محمد و باریک وسلم.

سلام علیک ای نبی مکرم مکرم تراز آدم و نسل آدم

سلام علیک ای ز آبای علوی بصورت موخر به معنی مقدم

تا آنکه نام نامی این برگزیده خدا یعنی سرور انبیا و سر حلقه
انقیاض حضرت محمد علیه الصلوٰة والسلام در سکه زندگی نقش نه بسته
بود متاع هستی قیمتی نداشت و تا زمانیکه قانون مقدس قرآن حکماکم
بر جریانات حقوقی، قضائی، اجتماعی و مدنی بشریت نگردیده بود شیرازه
حیات احساس و انضباطی نیافت.

پیشینی گشتی بنیکاره که تردی چه صلحه اوروغهائی دق ریشو دنا یبنده

سره چه سهیل دعو و خوئی و به معلومو شروطو سره و کپه ،

دغه پورتنی حقائق گرانو لوستونکونه دانابتوی چه اسلام دصلحی

اوسلام دین دی او به صلحی اوسلام سره انسان خپلو مقاصد و او اغراض و

دصیغزی . نوښا ئیغزی چه هر یو هاند او کوښښ و کپه ی ، سعی اوز حمت

و کپه ی چه خپل ژوند دصلحی اوسلام به اساس بنا کپه ی او خپل

حقوق دصلحی اوسلام له لاری څخه به لاس راوړی .

اَورَا رَحْمَتِہِ الْعَالَمِینِ اِزَانِ مِی گُویَنْدَ کَسَہِ وَجُودِ مَطْہَرِ وَ مَبَارَکِ
وایدہ های پَاکِ و ستودہ اش برای بشریت ارمغان های سعادت و سلامت
را بہم آورد زیرا مردم جہان پیش از آن در یک وحشت و بر بریت
بسر می بردند کہ نمیتوان آن را بہ شرح آورد چنانیکہ :

خطوط اساسی زندگانی درہم و برہم بود .
ہستی ہا مامون نبود، ہر فرد بر فرد دیگر و ہر طبقہ بر طبقہ دیگر
می تاخت زور بر ہر چیز حاکم بود .

حقوق ضعیفا دستخوش ہوا و ہوس زورمندان میشد. کدام حقوق
معینی برای افراد و اجتماعات وجود نداشت، تربیہ معنوی کہ در نفوس
اولاد آدم عدالت و انصاف را پرورش دہد موجود نبود. دختران را
زنہ بگور می کردند اطفال را بر سر نژہ ہا افراشتہ و زنان را سجنہ
بریدہ و آنہم را ہلجہ می پنداشتند .

با اینہم بہ درجہ ضعیف بودند کہ از سنگ و گل، از طوفان و باران،
از صحرای و ماہ استمداد می خواستند .

خدای عزوجل را در چیزهای کوچکی میندیشدند کہ شعور انسان
از آن سنگ می نمود .

چون ارزشی برای خورد قابل نبودند جہان را باین پهنائی و بزرگی
سگڑچک می پنداشتند سنگینی دل ہا روی رحم و عاطفہ محبت انسانی
بردہ های سنگینی انداختہ بود .

مزایای را کہ مردم از زندگی می خواستند و وظایفی را کہ زندگانی
از مردم می خواست معلوم نبود .

در همین حال و منوال خداوند و حج، بر بشریت رحم فرموده و چنین
و هنمایی بزرگی را مبعوث کرد دانیده تاراه را از چاه صحت را از سقم
و بدعت را از طیبیت باز شناختند.

بلی اورا رحمته الله العالین خوانند از پنج جهت که :

دیانت را از مرحله میتوری به عمل در آورد مسئولیت افراد بشر را در برابر
خداوند و تکالیف افراد را در برابر یک دیگر تعیین نمود.

امتیازات طبقاتی را از بین برد و بنای فضیلت را بر اساس علم و عمل
استوار گردانید، برای افراد در حدود مقررات اخلاقی و اجتماعی آزادی
عمل و کسار داد از همین وقت عنوان بردگی و غلامی، ظلم و تظاول
منفور و طرود گردید.

صدق در عمل و گفتار، وفا بعهده، معاونت به همدیگر کمک به بیت
العمال، اطاعت به صاحب امر حسن رویه بازیر دستان و اسیران یکی
از شرایط اسلام و آورنده آن همین پیامبر بزرگوار بود.

دنیا از انگاه، آگاه بر قوانین حقوقی اخلاقی اجتماعی و مدنی
شد که قرآن که کتاب مقدس آسمانی را حضرت پیامبر اسلام بمیان
آورد و مسلمانان را به تعمیل ازان مامور نمود.

تأیید ازان قوانین و مقررات مکلفیت های شرعی و مدنی و اخلاقی
انسان بر روی اصول متقن و اساسی استوار نبود.

تا امروز که ازان تقریباً چهارده قرن میگذرد و بشریت از رهگذر
علم، دانش، تخنیک، هنر، تا مین نظامات و مقررات اجتماعی و غیره

بیشرفت های محیر العقول نموده است باز هم قوانین اسلام در میان
سایر قوانینی که بشر وضع نموده است مانند بر لایانی است که می درخشند .
هیچ قلمی و یا هیچ قدرتی نمیتواند به تعریف فر آورد های اسلام
و شخصیت بزرگوار حضرت محمد علیه الصلوٰة و السلام پردازد زیرا
این ناموس اکبر یعنی قرآن خود معرفت خود است و نیز خودش معرفت
آورنده خود میباشد .

بسیاری از علماء و محققین اسلام و بسیاری هم از مستشرقین و متتبعین
غیر اسلامی دران مورد کتاب ها نوشته اند اما معترفند که از بحر قطره را
نه بر داشته اند .

البته کسی را که خداوند به خلق عظیم می ستاید و به او کرامت
و بزرگواری قایل میشود دیگران که سرا سر دستخوش دسایس
اند چطور می توانند از ان موجود یکله مافوق همه بشریت است
ستایش بسزا نمایند .

اما باید ازین گفته اجمال نکرد که پایه های این دین مقدس
بر عواملی استوار است که اگر اعمال بشریت بران اساسات کارفرما
میشد دیگر دنیای ماد دستخوش این همه تشنجات و اضطرابات نمیکردند
و انسان ها قربانی این همه هوا و هوس های مضرا نه نمیشد .

انسان و یا همه افراد انسانی انگاه از حوا دث در کنار میمانند
و بر جاده فلاح و صلاح رهسپار میشوند که علم پیامو زند کار کنند
و نمره تحصیل و کار خود را بد بگران ببخشند از بدی بر کنار و به نیکی

احتموار باشند، به حقوق همدیگر تجاوز و تخطی نکنند، اینها از احساسات بزرگ دیانت اسلام است و به مشاهده میرسند آنها نیکو از ان پیروی کرده اند، واقعا مسعود و مقبول همه اند، مخصوصاً حمایت و احترام از حقوق نوعی امرو زعالی ترین دستوری است که بشریت بیشتر به برقراری این اصل محتاج میباشد و آن را سرمایه فلاح و صلاح دین و دنیای خود میدانند.

روزگار اینککه نیروی تسلط اسلام چون برق سراسر جهان را روشن نموده بود و دهر کجا دوسرد ترین، آشفته ترین و تاریک ترین نقاط جهان وقتی برچم اسلام افراشته میشد آنجا نور و روشنی آرامی و امنیت بوجود میآید و با گذشت اردوی اسلام از آن نقاط دیانت اسلام و مقررات قرآنی مانندیکه در سنگ نقش شده باشد، در دل های امم و ملل جهان با احترام تمام جا میگرفت از کدام جهت بود؟ از همین جهتیکه حقوق توده ها و طبقات به نهایت شدت احترام میشد، و جزئی ترین تجاوز و تخطی به هیچ کس وارد نمیکردید.

اینها بود که مسلمانان را بر بزرگترین امپراطوری های نیروی تسلط داد زیر اسلام از مغان عدالت و شفقت را با خود داشت که در آن روزگاران تاریک، اینها مانند پدیده های آسمانی از عوامل بی مثال و نادر تلقی میکردیدند. اینک جهان ما که ندای عدالت، مساوات، برابری، برادری، همدردی و تعاون را بلند نموده و آن را سرمایه امن و صلاح و فلاح بشریت میدانند پس از هزاران سال تجارب تلخ و مرگ بار است اما قرآن آن پدیدۀ

مهندسی آسمانی آن هارا چهارده قرن قبل یسگی از وجایب احاسی افراد
 واجتماعات بشر شناخته و مسلمانان را مأمور به آن نموده است و هر کدام
 آنهارا در طی داستان ها و قصصی که عدم اقتفا به آن مصائب و بدبختی های
 بزرگی را برای مردم باستان بار آورده است گوشزد انسان موجود
 و آینده نموده است و بنا برین است که اگر افراد بشر در تمام اعمال
 و افکار خود تأسی ازد سائیر قرآن و اعمال پاك و مستوده حضرت
 سیدالمرسلین (ص) می نمودند امید بر آن بود که انسان ها علاوه بر آن
 که به پیشرفت های مدنی و اجتماعی بزرگتری حایز میشدند در سایه امن
 و سلام کمال هم زندگی می نمودند .

بهر حال امروز که سالگروه میلاد مقدس نبوی است و بشریت با همه
 این همه عوامل تکامل و مدنیت مشمشعی را که بدست دار دباز هم تشنه
 فیضان معنوی بوده و محتاج امن، سلامت، عاطفه و محبت میباشد، آرزو
 مینمائیم که خداوند تبارك و تعالی به برکت این روز مبارك به بشریت
 رحم فرماید و اولاد آدم را بربك دیگر مشفق و مهربان گرداند و فرشته
 امن و امان را بر فضای زندگی همة به پرواز آورد و به مصائب جنگ
 و پریشانی و بدبختی دیگر مذاق انسانی ها را تلخ و ناگوار نسازد .

«سعيد افغانى»

لوى مصلح

هغه چه هره وضعه او اداء، هر قدم، او هر کت ټی دمینی، او محبت اطمینان او اعتقاد، ښو اخلاقو په اساس جاری ساتلی دی دبشر لوی مصلح دی.

دی د دنیا دیو ستر تحول عامل، دبشر د خیر، او فلاح: د مصلح، او سلم، او داخلاقو د تکامل رهبر دی. صدق، اخلاص، امانت: وفاء، داسی نور پیر عالی اوصاف، او محامد، دی ته د عصر د عامو خلکو له خوا حتی د مخالفینو له پلوه هم منل شوی وه د سره عشق، قلبی حرارت، او جذبه، او دبشر د آرامی او ارتقا د پاره آرزو، او هیله وه د د شعیفانو، او بی وزلو خلکو لاس نیوی کړه ده هغه څه غوښتل چه د دنیا د نظام، او امنیت د پاره مفیده هودده اساسی مسلک، مذهب، تعلیم، او تربیه، که اوس هم د دنیا پوهان د عمیقی تجزیې، او تحلیل لاندې ونیسی نو د دنیا د موجوده خپېر تیاوو د مخ نیوی او د پوره امنیت د تامینولو د پاره به ټی نهایت زیات مفید وگډی.

ده به د خلکو د گناهو نو نه عفو او گذشت گناه، او د عفو ټی او گذشت په تربیه ټی د حیانی ارتقا مهم رول لوبول. ده ښه سلوک او گذاره خلک د دې روادار کړی وه چه یو تربله او دغه مصلح سره مینه، او محبت قلبی علاقه وساتي. ده د خلکو په زړونو باندې حاکمیت کړه همدار چه ده

چه ده دزپرونو په مینځ کښی به داسی یو قوی ربط او نسج پیدا کوه
 چه هیڅ قوت، او طاقت به بیا هغه ربط، او نسج نشي شکولی. ده په مینه او محبت
 دومره انداز د خلکو خوش او مطمئن سائل چه د دنیا و جوده او اینده مادی
 وسائل هیڅ هغو مره خوش، او اطمینان نشي پیدا کولی، ده به په خلکو کښی
 دارادی، ایمان، عزم، اندازه قوی کوله باراده، با ایمانه، با عزمه،
 مټین ثابت قدمه خلک دده په نزد د پوره اهمیت وړه تزلزل، او تدبذب
 نه نه خوشاوه اونه دی شک، او وسواس طرفدار وه دی د حریت
 او آزادي ملگری وه خلکو ته یی حق ورکاوه چه په آزادانه ډول
 اظهار نظر و کړی دی د فکر، او عقل، روزونکی، او د خلکو و اجتهادی
 قوه یی تقویه کوله ده چه غیر مذهب د خلکو سره کومه ښه رویه کوله
 هغه د اسلام د پراختیا مرچې شوه ده د مظلومو، او بدامنی، او بی رحمی
 چور، او چپار مخ نوی وکړ او د خلکو دا اختلافی، او عداوتی مسالو په
 مینځ کښی قناعت ور کونکی، فیصلی و کړی دی نهایت با تاثیر هبلغ وه
 دوخت، او د عصر په مناسب بده تبلیغی اصلاحات کول. ده د اجتماعي،
 او روحی امرانو تشخیص ښه کولی شو او د دغو مرضونو د تداوی
 د پاره ده سره ښه فارمولونه دده هغه څه وبل چه د خلکو په گټه او فایده
 تمامیدل دده تبلیغی، او ادبی اعجاز، او مقام ته اوس هم څوک اشی
 رسیدلی دده ساده، او بی تکلفه، وضهی، او ژوند، خلک د پیر و تکالیفو
 او برونو نه خلاص کړی وه دی به خپله قانع، او نور و نه یی هم د قناعت توصیه
 کوله مگر ساده خلک به یی پوره نشرل چه څنګه قناعت، قناعت یعنی څو دی

اوپه خپل زېار ، اوسعی تسل ده. تقدیر مانه مگر کم پامه خلك په دې پوه
 نشول چه څنگه تقدیر ؟ تقدیر یعنی د کار کولو نه وروسته اطمینان.
 ده توکل مانه مگر څه خلك پوه نشول چه څنگه توکل ؟ توکل یعنی
 د شك او وسواس او ناامیدی څخه نیول درې د خوف ، اودرجا ، عقیدې
 پیر اخلاصات منع ته را وستل اودهیرو مفاسد و مخ نیوی پری وشو
 دده توحید ، اودنفی ، اوداثبات کلمې ، او دالله اکبر نوری دومره
 پرحرار ته صحنه جوړه کړې وه خومره چه دحق اود عدالت دعوی ،
 اوحمایي دپاره دیوقوی قوت او طاقت درلودل مرسته اوتوجه پیدا کول
 ضروری ، اولازمی وه ده خلك پېژندل ، اوبه دغه تشخیص کښی نه خطا
 کیده دده قانون ، دین او آئین ، عسکر او پلیس ، توره او کوټک
 به په زړونو کښی دومره تاثیر اچوه چه په هغه اندازه موجوده عصری
 وسلې زور ، او طاقت ئی نشی اچولی . وجه داده چه ده خپله د عدالت قانون
 ته احترام درلوده اود بشر د تخریبی اسلحو ته ئی ډیر کم هغه هم تدافعی
 آثار اخسته دده ذهن ډیر وسیع وه خلکو ته ئی د کار او کسب کولو
 ترغیب ورکاوه ده پیر مجبورالمقول کارونه کړي دی دده حیاتی کار
 نامی اوس هم په قوی سند سره موندلی شوده اعجازی وینا واکارو او
 او کار نامو څخه سلیم ذهن اوس هم دامعلومو او ثابتو ، چه دی رسول دحق
 استاذی اودیو قوی اوبادوا مه مساك اودنور رهبر دی دی د بشر دارامی ،
 صلح ، اصلاح ، تعلیم ، تنویر ، انکشاف ، نهضت او دائمی سعادت علمبر
 دار بهترین شخصیت دی صلی الله علیه وسلم .

نورانی ستوری

لری اندېښنه دلاری وېره له کارو اڼه شوه
 ستاله نوره پکې قافله چه را روانه شوه
 ورځ دخوشالۍ وه ښکته پورته زغليدو نسیم
 زېری دخوشۍ په هرگلشن چه تیریدو نسیم
 حال ته د خوارانو بېرکسا نو رسیدو نسیم
 ځکه وړاندې وروسته ښکته پورته چورلیدو نسیم
 لاره غداري د غدارانو کوډۍ وړانه شوه
 ستاله نوره پکې قافله چه را روانه شوه
 نوی هنګامه وه دمکې مرغان خوشاله وو
 ستاله ډیرې مینې محبت څخه پر کاله وو
 هور و سترګونه شروع کړې دعرش خواله وو
 زېری دخوشۍ په رسیدو هر بېنواله وو
 چېکه انکازه ښار دمکې ترلا مکانه شوه
 ستاله نوره پکې قافله چه را روانه شوه
 راغلو اعتدال او مساوات ور سره سم نې «ص»
 چایېنې تا گېښودو په عرش کرسی قدم نې «ص»

خیر الانبیاء می ستا امت خیر الالهیم نبی ده
 ای بشیر، نذیر صاحب دتاج و د کرم نبی ده
 ور که خواریزی جادوگری هم له دنیانه شوه
 ستاله نوره په که قافله چه را روا نه شوه
 بڼې لوړې مانې تخت د کسرا په لړیدلو شو
 لار فرعونیت او فرعونان په تبتهد لو شو
 ستاله استقبال عرش و کرسی په زنگیدلو شو
 بحق چه دی بشکاره کړو باطل دین په ورکیدلو شو
 وړک شو عداوت د عدالت غوټې خندانه شوه
 ستاله نوره په که قافله چه را روا نه شوه
 ور کی بد بڼې شوی چه اسلام خوږ اخوت راغی
 ستاله برکته په دنیا کی برکت راغی
 ستا بحق په توره ظالمانو ته ذلت راغی
 وړک شو جهالت او وحشت، سم انسانیت راغی
 کوڼچ په کوڼچ تیارو کی د اسلام د یوه روښانه شوه
 ستاله نوره په که قافله چه را روا نه شوه
 لات منات عزى زېږې زړې هم بتخانې شولې
 و را نی لوقی لوقی دمکی شرا بنغانې شولې

ورکه گمراهی شوه به حق د کی پهمانی شولی
 ته باعث د فخر افتخار د زما نی شولی
 خاص سنا استقبال ته د ژوندون مانی و دانه شوه
 ستاله نوره د که قافله چه را روا نه شوه
 لاه بر بریت او استبداد ظلم معدوم شولو
 سنا د حق مبین نورانی ستوری چه معلوم شولو
 ورک شو ظلم زور خوش او خوشال یتیم مظلوم شولو
 داد دهر غریب زړه ته داستا مبارک نوم شولو
 غو نوه د جسد بغض کمپله له جها نه شوه
 ستاله نوره د که قافله چه را روا نه شوه
 خیری دی پردی دو نیت کړی د وحدت په تیغ
 مات دی کړو جادو د جادو گر، د حقیقت په تیغ
 وران دی کړو تدبیر دهر غلیم استقامت په تیغ
 غوخی کړو خنځیر د خیانت، د عدالت په تیغ
 وانی سپلا بڅ به می له و صفه ناتوا نه شوه
 ستاله نوره د که قافله چه را روا نه شوه

مقایسه بین اسلام و سایر ادیان

چون فطرت بشر وقتاً فوقتاً به یادیهانی و تبلیغ لسانی و عملی ضرورت و نیازمندی دارد حکمت خداوندی بعثت انبیاء را لازم دیده تا پیغمبران رایگی بعد از دیگری بغرض اصلاح جامعه بشری و پایه داری نظم و نسق عالم و حمایه از مقررات اعتدال مبعوث گردانند و هر کدام از انبیاء از راه وحی و الهام و غیره از فیضان الهی اخذ هدایت نموده مناسب وقت و مطابق ضرورت و احتیاجات همان عصر ارشاد فرمایند تا فساد عقیدتی و عملی از بین رفته و براه مستقیم صلاح و فلاح و امنیت گیتی جاده پیمای گردند.

نظر باینکه بار سال دین محمدی «ص» عبادات، معاملات و اخلاقیات و اجتماعیات تکمیل و باعدالت و صلح و سلم استوار گردید ضرورت فرستادن پیغمبر دیگری دیده نشد زیرا او امر قرآنی تار و زیامت برای تکمیل مزایای بشر کافی و قانون لای تغییر است پس لازم است تا همه افراد بشر تحت سلطه امراء و هدایت علماء با و امر مقدسه قرآنی و فرمایشات نبوی و تعلیمات مذمبی بانطاق عصر و زمان مطیع باشند و هم چیز هائیکه انبیاء گذشته با خود آورده بودند یا معتقدات بود و با قسمت عبادات و عملیات چون اصول معتقدات تغیر پذیر نبود حضرت محمد «ص» آنرا در دین خود قبول نمود و جنبه عبادات و عملیات آنچه با عصر و زمان موافق دید و در آن مشقتی و تکلیف الایطاق را مشاهده نفرموده تسلیم والا که در آن برای جامعه اضرار و یا تکالیف زیادی

محمّدوس نمود آنرا بعضاً تعدیل ویا قسمتاً بگلی از بین برداز آنجاست که خداوند حضرت محمد «ص» را بشارت فرمود و بر همه نیت امت محمدی چنین افزود .

ووضعنا عنك وزرك الذي انقض ظهرك

حاصل ترجمه . مرفوع گردانیدیم از توهمان بارهای سنگین که نزدیک بود کمر تو زیر آن بشکند .

و حضرت محمد «ص» همان بشاره خداوندی را باین جمله و چیزه تجدید و تابعین اسلام را بآن مژده و تشویق داد .

ترجمه :- دین اسلام آسانی و سهولت است - و محبوبترین دینها نزد خدا دینی است که از باطل طرف حق میلان داشته و برای هر انسان سهل و آسان باشد .

و یا چنین امر واضح و اعلان عام داد با جامعه بشر از راه سهولت و آسانی پیش آمد داشته باشید و از راه درشتی و ضیعت و دشواری پیش آمد نکنید جامعه بشر را بشاره داده باشید و باعث و موجب نفرتشان را از دین فراهم نکنید ای امت من شما سهولت آورنده مبعوث شده اید نه عسرت آورنده .

امتیازات دین اسلام نسبت باذیان دیگر .

حضرت محمد صلی الله علیه و سلم به تمام بشر مبعوث شده .

خداوند فرمود

ترجمه - بگو «ای محمد» ای مردم من فرستاده خدا برای تمام شما هستم . یعنی بعثت توتمنها برای قوم عرب و جوارمکه و مدینه نیست

بلکه به تمام بشر تبلیغ دین خود را ادامه داده بسوی خدا و عدالت اجتماعی و اخلاق فاضله رهنمونی کن .

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم سهوات و آسانی که در دین اسلام است و از بعضی امتیازاتی که در اعمال و غیره داشته چنین وانمود و تأیید فرمود بروایت حضرت جابر در صحیحین .

حاصل ترجمه - داده شد برای من پنج چیز یکه برای یکی از انبیاء گذشته داده نشده بود .

۱) برایم نصرت داده شده به اثر خوف شدیدی که از من در دل دشمنان می افتد :

۲) زمین را برای من مسجد و پاک ساخت بهر جائی که من وامت من نماز گذاریم و یا تمام نماز جائز باشد .

۳) غنا یمیکه از جهاد بدست می آید صرف نمودن آن برای یکی از انبیاء گذشته جائز نبوده برای من وامت من جائز است .

۴) صلاحیت و مقام شفاعت که برای انبیاء دیگر میسر نیست به من ارزانی شده .

۵ - هر پیغمبر تنها برای قوم خود مبعوث میگردد من برای اصلاح و تبلیغ تمام بشر فرستاده شده ام .

صفت خاصه که در آن هیچ نبی شرکت ندارد می بودن حضرت محمد «ص» است که در کدام مکتب و مدرسه نخوانده و از هیچ کس درس نگرفته و باعلی مدارج علمی و فضائل اخلاقی و مزایای اجتماعی و اعمال فاضله مزین بود و برای هیچ نبی از انبیاء گذشته چنان مزیتی نابت نشده .

خداوند فرمود حاصل ترجمه - خداوند همان ذاتی است که رسول خود را «محمّد» بآهدايت و دين حق فرستاده تا غالب گردد بر تمام اديان و آن در شان دين ديگري از اديان و پاييغيمبري از پيغمبران گفته نشده .

امتیازات امت محمدی در احکام .

حضرت محمد «ص» بروایت حضرت ابن عباس رض چنین فرمود حاصل ترجمه - خداوند از امت من خطاء و نسيان و چیزهایی که امت من باجاء آن مجبور می شود وضع فرمود یعنی مسئولیت شخصی که بکدام جر می از راه خطا و نسيان «فراوشی» و مجبوریت مرتکب شوند مرفوع باشد .

تفسیر - از تخصیص فوق که بکلمه امت من آمده ثابت می سازد که در اديان ديگر چنان نبود .

شریعت اسلام عدم تکلیف بدخواب برده و دیوانه را در مسئولیت های جنائی چنین اعلان نمود رفع القلم عن ثلاثة عن الصبي حتى يحتلم وعن النائم حتى يستيقظ وعن المجنون حتى يفیق «و بعل» و در این که مجبور و فاقد الادراك مواخذه نشود موافقه نموده قرآن یا ك فرمود - فمن اضل غير باغ «ولا عا د فلائم علیه» یعنی مجبور یکه در مجبوریت خود متجاوز و متعدی نباشد مسئولیتی ندارد انسان را از جرم خود مسئول دانست و از جرم ديگري مسئول ندیده و چیزی که حرام نشده در فعل آن هیچ عقوبتی قابل نشد و چیزی که حرام شده مخالفت و مسئولیت آن از وقت وضع قانون قبول نمود و فرمود - عفا الله عما سلف و از قضات هریت و صلاحیت مطلقه را که قبلا در تشخیص عقوبت و تهن جزاء

داشتند برداشت و در حدود و قصاص بسکلی نظریه شان را اعتبار نداد اما در تعزیرات «جزاء غیر مقدره» همان حریت شان را مقید و تحت کنترل گرفت که حالات و وضعیت فاعل جرم و محل واقعه و کیف حائز اهمیت موضوع را در نظر گرفته تعین جزاء نمایند و آنهم مشروط باینکه مجازات تعزیری باید باندازه حدود نرسد.

پس مفهوم مسئولیت جنائی در اسلام چنین صورت قانونی گرفت که انسان باراده و ادراک خود مرتکب افعالی مجرمه و ممنوعه گردیده گرفتار نتیجه اعمال بد خود «جزاء» نیز بشود و مسئولیت جنائی اسلام بر سه اصول اساس گذاشته شد.

۱ - ارتکاب افعال مجرمه شریعت اسلام.

۲ - فعل فاعل مختار.

۳ - فاعل همیز.

اگر در کدام موضوع جرم اشخاص بر اساس متد کره تطبیق می گردد شخصی مرتکب آنها نیز مسئول می شناسند و الاخیر معلوم شد که اسلام انسان عاقل و بالغ و دارنده اختیار را مواخذه میکند نه طفل، مجنون، معتوه فاقد الادراک یا مجبور شرعی و مضطر را و نیز دیت شرعی را بر عاقله «اصل نصرت و معاونت» راقبول نموده و آنرا نه از روی الزامیت مستقیم قوم و اهل نصرت جنایت کار خواهد بود بلکه از راه مواسات و همدردی اسلام باورثه مقتول بوده و برآن موافقه نمود ولی آنها مطلق العنان نگذاشت بلکه محدود نمود چرا قبل از اسلام دیت مقتول حد معین نداشت در بعضی دو چند و در برخی سه چند و در بعضی ده چند گرفته می شد و دیت درین شان صد شتر علی العموم رواج داشت

گاهی دیت مقتول به هزار شتر میرسید و دیت ملوک ده چند دیگرها بود. جزاء قاذف نسبت کننده زناه قطع کردن زبان قاذف بود چنانکه جزاء سارق بدون قید و شرط قطع کردن دست سارق بود و قاضی های شان طبقاً حکم می نمودند.

تا دیه زکوة اديان گذاشته عبارت از دادن يك چهارم حصه از اموال شان بود تنها شریعت محمدی است که از صاحبان مال يك دهم و یارب دهم مال قبول گردیده است.

و در موضوع نوعیت زکوة و مصارف آن دین اسلام «قرآن» لطیف

ترین ضروریات و مهم ترین احساسات انسانی را رعایت فرمود چنین شرح داد ترجمه: مال را اگر شما انفاق میکنید آنرا اولتر به پدر و مادر و بعداً باقارب و پس به یتیمان و محتاجان و مسافران ثم فثم بدهید و هم فرمود: ترجمه: اگر صدقات خود را علانیه میدهید کار خوب است اگر آنرا خفیهً بمساکین و فقراء برسانید کار بهتر است و بموقع دیگر فرمود یعنی صدقات برای فقیران، مساکین و یا موظفین تحصیل صدقه است قرآن کریم احوال فقرارا باین جمله تفصیل فرمود.

ترجمه: حالت شرافت هندانه و خورد داری شان چنین است تا مردم بی خبر گمانه کنند که او تنها توانگر و متمول و اغنیاء اند ولی شما از چهره شان شناخته میتوانید که آنها عقب مردم نچسبیده و گدائی نمیکنند.

نظریه شرعی علمای اسلام ...

الف - تماماً افرادیکه برای خدمت دین مبین اسلام و حکومت اسلامی کوشش بستم و حیات خود را وقف ساخته و برای تاهین حیات

خود وسیله ندارند در مصارف زکوة داخل و در مساکین صدقه و مدد امان شرعی شمولیت یافته میتوانند.

ب- چنان افرادی که بوجه انقباض و مسائل معیشت دروازه خرج بروی شان مسدود شده با وجود مساعی و کوشش نه کدام ملازمت و مأموریت برای شان میسر و نه کدام ذریعه برای شان باشد از جمله مستحقین صدقات هستند. ولی متوجه باید بود که بآنها طوری تأدیه صدقات شود که هم وضعیت اقتصادی شان بهبودی یابد و هم عادت بیسکاری و تنبلی بحال شان عائد نشود.

تبصره - لحاظ امر مذکور نه صرف نسبت باو شان ضروری است بلکه در هر شعبه مستحقین زکوة باید در نظر گرفته شود.

در ادیان گذشته با لخاصه بنی اسرائیل اگر بعضوی و یا جامه پلیدی می رسید موضوع نجاست را از بدن و جامه حکم قطع کردن داشت در دین اسلام همان تشدد از بین رفت و شستن آنرا بآب جواز داد. در ادیان گذشته توبه بدون قتل نفس توبه به کننده قبول درگاه خدا وندی نمی شد در دین اسلام توبه قلبی و ندامت از گناه کفاره میگرد.

دین اسلام طبق فرمایش قرآن کریم از حیث اینکه اگر تمام جهانیان حیات راهبانه و اعتزال « گوشه نشینی » را اختیار کنند باین بوستان سرسبز هستی دفتراً صرصر تباهی و بر بادی و زیده صحرا بی مکین را تشکیل خواهد داد از آنرو چنین ارشاد فرمود .
 کدام کسی زینت مشروع و چیزهای طیب و خوشگوار و پاکیزه ، خوردنی را حرام ساخته است .

خداوند تمام اشیاء مشروع زینتی و خوردنی را برای مخلوق خود
 حلال فرموده و از آن جمله اشیاء زینتی دنیا را نسبت به عقبی در کلام خود
 سبقت داد.

ترجمه: این نعمت‌ها برای صاحبان ایمان در حیات دنیا است چنانکه
 مخصوص شان است بروز آخرت.

چونکه دین اسلام اصول میانه روی را اختیار نموده در موقع
 شدت شدت و جائی نرمی از نرمی کسار گرفته نه در جزویات چندان غلو
 و اصرار و نه در کلیات و اصول چنان بی پروائی بیچارا اجازه می دهد
 راه افراط و تفریط را گذاشته تکلیف مالا یطاق را بجامعه بشر حواله
 نفرمود.

یعنی خدای دانادر دین بالای شمانسگی و تکلیف فوق الطاقه نفرمود.
 دین اسلام ترك واجب را از ارتکاب منہیات سهل تر میداند
 چنانکه حضرت محمد «ص» فرموده.

ترجمه. اگر شمارا بچیزهای امر میدهیم باندازه استطاعت خود
 آنرا اجرا نمائید و اگر شمارا از چیزی منع میکنم آنرا ترك دهید.

از همان تسهیلات دین اسلام است که به باعث عریض مرض و سفر
 خوردن روزه را جواز داده و در استعمال آب غسل و وضو اگر موجب
 نقصان و اتلاف وجود انسان و یا مستوجب حدوث و یا زیادت مرض گردد
 آنرا ترك و در بدل آن تیمم نماید.

چون ادیان سماوی قبله واحدی برای عبادت گاه خود لازم
 می شمارند و مقابله و مواجهه خود را بآن حتمی میدانند قبله اهل اسلام
 اگر چه بیت الله شریف تعین و در عبادت پنج وقت روی بطرف آن

می گردانند ولی از راه سهولت و رعایت با اهل اسلام است که چنین اعلان فرموده - ولله المشرق والمغرب فاینما تولوا فثم وجه الله که مجتهدین آنرا بصورت های مخصوص عملی می فرمایند .

و هم فرموده «برابری و محاذات کنید روی های خود را بنزد هر مسجد» . اگر چه خدای پاک نماز را فریعه حضرت محمد «ص» به یک وضعیت مخصوصی تعلیم فرمود ولی در بعض احوال و اعذار اگر وضع و کیف اصلی موجود شده نتواند باز هم نقص و فتوری در نماز عائد شده نمیتواند زیرا خداوند نظر ب سهولت بندگان خود فرمود . اگر شما را خوف کسی دامنگیر شده باشد در آن وقت نماز را اگر بحالت پیاده بگذارید و یا در حال سواری با کی ندارد البته و قیقه مامون و مطمئن شدید یاد کنید خدای خود را طوری که بشما تلقین وار شده شده است و از امتیازات دین اسلام است که پنجاء نماز به پنج نماز در یک شب و روز تخفیف یافت .

دین اسلام تقلید بی جای آباء و اجداد و گذشته گان و اشخاص مخالف شرع و مقتدا یان و روسائی باطله را ممنوع قرار داده و در چند موارد قرآن پاک بآن اشاره گردیده .

دین اسلام تمام اشیاء خوردنی و نوشیدنی را با استثناء چیزهایی که فی نفسه حرمت آن را اعلان فرموده مانند شراب «خمر» و غیر مذبوح و خنزیر و خون و یا چیزهایی که حرمت بغیره داشته باشد مانند غضب - دزدی - رشوت - سود غیر مشروع - قمار و امثال آن که بحرمت آن امر داده شده خوردن دیگر چیزها و یا نوشیدن آن برای امت اسلامی حلال دانسته شده بحرام گفتن کسی حرام شده نمیتواند .

روزه گرفتن در ادیان گذشته يك معيار معين و محدود نبود بلکه هر کسی اگر بکاري خلاف شريعت آن وقت اقدام می‌ورزید در جریمه آن روزه می‌گرفت تا که روزه‌شان به شش ماه و يك سال ادامه می‌یافت و هم روزه گرفتن روز عاشورا فرض بود از ممیزات دین اسلام است که روزه مفروضه در تمام سال به يك ماه روزه گرفتن تخصیص یافت با استثناء بعضی احوال که در شريعت محمدی و اقوال مجتهدین بلزوم آن قول کرده اند فرضیت روزه روز عاشورا و امثال آن از بین رفت.

رقیت و غلامی .

تا جائیکه تاریخ معلومات داده اصول برده‌گی در پیش یهودی‌ها و یونانی‌ها و رومی‌ها معمول بود المانی‌های قدیم باندازه در نگهداری برده افراط داشتند که در میان اقوام و ملل ضرب‌المثل شده بودند .

عرب‌ها نیز در زمان جاهلیت مانند دیگر ملل اصول برده‌را معمول داشتند و اسیران جنگ را بنام برده می‌آوردند و گاهی نیز اشخاص را می‌ربودند یا در اثنای دست برد بطوایف دیگر اسیر را می‌گرفتند و آنها را بنده خود می‌ساختند ولی سیاست بزرگ اسلام بود که با سیران توجه مخصوص مبذول فرمود و آنها را مورد عنایت و مرحمت قرار داد و شخص را که در رأس کار واقع و زمام امور را بدست خود گرفته متخیر فرموده تا اسیران را اگر خواسته باشند بدون قید و شرط آزاد نمایند و یا در بدل اسارت فدیة گرفته‌رها نمایند یا بعنوان بنده نزد خود نگهدارند چنانکه قرآن پاک در سورة محمد آیت ۴ از آن متذکر است خلاصه سیاست اسلام بعد از چنان مقررات و نظاماتی بمیدان آورد و چنان حاکمیتی را تشکیل دایه ارایه داشت که اصول برده‌گی را بکلی محو نموده و از بین ببر

ولی چون طوائف عرب و غیره با موضوع برده گئی علاقه مفراطی از مالکیت و مملو کیت داشتند و از طرف دیگر اسلام هیچ گاه نتوانست که با ذهنیت عامه و عقاید عموم مستقیماً مصادم واقع شود بلکه در چنان موارد از امهال و تانی کار گرفته چون از هدف خود دست بردار نبود بتدریج و مهلت موفق گردیده است .

از آنرو در مرحله اول راهای متعددی برای استخلاص غلامها وضع فرمود و خواست از راهای غیر مستقیم زبردستان و غلامان را حمایه نماید چنانکه آزاد نمودن غلام را یک امر عبادتی قرارداد موجب رضامندی خداوندی و باعث ثواب اخروی گفت و چنین اعلان داد :

کسیکه گردن غلام مسلمان خود را از قید غلامی آزاد نمود خداوند بدسبب آزاد کردن او هر عضو از اعضاء آزاد کننده را از آتش دوزخ آزاد میگرداند .

و یا فرمود هر مسلمان بپسندیده آزاد کند مرد مسلمان را عمل مذکور موجب خلاصی و نجات اوست از آتش دوزخ .
اگر زن مسلمة هم زن مسلمة دیگری را از قید اسارت فارغ می سازد باعث نجات او از آتش دوزخ است .

سیاست اسلام علاوه بر تحکیم عقیده فوق عملاً راه دیگری باز نموده يك قدم پیشتری گذاشت و چنین فرمود یعنی کسیکه ذی رحم محرم خود را مالک شود بنده مذکور به محض تملك آزاد میگردد .

و نیز قدم دیگری برداشت و چنین امر نمود - کسیکه غلام خود را مثله نمود آزاد میگردد . چنانکه یکی از اصحابه گوش و بینی غلام

خود را نسبت بکدام جرمی بریده بود حضرت محمد (ص) باینکه فعل مذکور را بدو مکروه دید غلام مذکور را امر آزاد شدن داد .

و هم صورت دیگری چنین وضع فرمود - شخصیکه با دیگری در غلام اشتراك داشته باشد اگر یکی حصه خود را از آد می نماید حصه شريك دیگری خود به خود آزاد است .

علاوه از صورت های فوق مواد دیگری را نیز وضع نمود که به آزادی غلام ها کومک میکنند و تذکار همه آن موجب طول کلام می شود .

فلاسفه غرب گفته اند مقررات زیادی که در اسلام راجع باسلاس بنده گان و غلامان وضع گردیده نشان میدهد که حضرت محمد (ص) و پیروان او نسبت بغلامان و بنده گان احساسات خیلی شفقت آمیزی داشتند و این هم واضح باید گفته شود چنانیکه دین یهودیت و نصرانیت خریداری انسان را جائز داشته بودند سیاست اسلام نیز چنانیکه گرفته شد در اوائل مقتضی آن شد تا برده فروشی را جواز بدهد ولی از انصاف دور نباید شد که برده فروشی اسلام و غلامی و اسارت آن از حریت امروزه اکثر حصص دنیا موزون تر خواهد بود .

دین اسلام بعد ازین که به توحید دعوت نمود این صدا و نداء خود را بگوش هر فرد مسلمان رسانید .

(انما المومنون اخوة) و آنرا قانون کلی اجتماع دانست و تماماً اهل اسلام را داخل يك زنجير محبت و اخوت و باحلقه های يك زنجير

اجتماع تلقین نمود و داناند که شما فرداً نمیتوانید مایحتاج خو در
تسکیمیل و یا به سعادتی که قدرت اراده دارد نائل شوید پس لازم
که از رشته اسلامی که در آن هستید خود را خارج نه نمائید و بسک
دیگر خود را بچشم برادر دیده و عیناً برادری را در نظر داشته
یک یادگیری همدردی و غم شریکی و همکاری و تشریک مساعی و کومک
های اخلاقی کرده باشید و همان مرام را وقتاً فوقتاً تأیید فرموده
چنانکه حضرت محمد «ص» چنین ارشاد نمود کونوا عباد الله اخواناً (و
و آن مزیت در ادیان دیگری با آن صراحت لهجه دیده نمی شود .
دین اسلام از نقطه نظر سیاست بهتر یک دشت مسلمانان را
از حیث روش با مخالفین اسلام بحروف جلی و زبان صاف اعلان عام
دادار رفع باللاتی هی احسن - و جادلهم باللاتی هی احسن یعنی با جنبه مخالف
اسلام از خشونت و زشتی کار نگیرید و از نگوئی و احسان کار بگیرید
و شاید از آن راه مرام خود کامیاب شوید .
حقوق زن :

دین اسلام نسبت به همه ادیان گذشته به حقوق زن توجه بیشتری
نموده چنانچه بروی تحصیل دانش را فرض قرار داده و به او حق داده است
در مایملک خود تصرفات آزادانه ، بیع ، شریعه ، تملیک ، اجاره
و غیره نمایند و نیز میتواند وصی شود و یا هردی را بعد از مرگ خویش
وصی خود مقرر نماید ضامن شود ضامن بسگیرد ، در محاکم عدلی
حاضر شده حقوق خود را شخصاً مطالبه نماید و یا درین باره وکیل را

بسکمارد ، در موارد حقوق و جزا به استثنا بعضی موارد شهادت بدهد
خلاصه اینکه اسلام برای زن در داخل حدود و چوکات معینه چنان
آزادی و حریت بخشیده است که به مردها داده شده است .

تعدد زوجات

گر چه تعدد زوجات قبل از اسلام نیز مشروع بود اما اسلام آن را
روی شرائط و اساساتی استوار نموده که در مراعات آن فلسفه های
بزرگی مضمون بوده و سبب تامین مصالح مهمی میگردد که سربراه نمودن
آن از هدف های بزرگ دین مقدس اسلام بوده و تذکره آن درین
مختصر گنجایش ندارد .

این بود شمه از امتیازاتی که دین مقدس اسلام را بر سائر ادیان
فضیلت و برتری بخشیده است . « ختم »

ن (حافظ)

دحرا پیغام

ای چه عالم ته دی پیغام د رسالت راوړ
 تور و تیارو ته دی خراغ د هدایت راوړ
 هم دی تکلیف د جهالت ته معرفت راوړ
 تادقو مونو لځان لځانې سره وحدت راوړ
 مرحبا راشه د عرب اودعجم سالاره
 تاج دلولاک دی مبارک شه د عالم سالاره
 په جسمانی صورت چه نور دستا ظهور وکړ
 بېق د مړسۍ ید بیضا په کوه طور وکړ
 پاس به آسمان کښی پرښتو عجب سرور وکړ
 ټولو په مینه احترام د ستا د نور وکړ
 چه په دنیا کښی شوی پیدا خیر البشره نبی
 د ټول اسلام لځای د پناه د زړگی سره نبی
 ته پیدا نه وی چه جبرئیل دی په فرمان راغی
 نو لڅکه ستا د امر لاندی ټول جهان راغی
 پیغمبرانو ته د ازیری د سبحان راغی
 چه دی دنیا ته محمد آخِر زمان راغی
 ستا په راتلو د خدای ثنا پیغمبرانو وکړه
 په ډیره مینه کل نبیانو مرسلانو وکړه

ته چه پید اشوی په مشر کوزلزای را غلی
ستاله هیبته په کسری باندی خولی را غلی
په لات منات باندی کعبه کبشی غلبلی را غلی
خو بی وزلانونه دژوند نوی هیلې را غلی

تاو له خان سره راوړی ښه سوغات ښی
چه دی کړ عام په مسلمان کبشی مساوات ښی
و داخلا قومجموعه کما مل دفتر در سره
صاحب نظره و محیط او لوی نظر در سره
و د عالم د نیک بختی ښکلی خبر در سره
سوداد خپروه په هروخت کبشی دبشر در سره
په ښه تنظیم دی د اسلام د دین بنیاد کیښود
دغه اساس دی دخپل عزم په جهاد کیښود
تاچه له خانه سره راوړ دحر ایغام

و توری شپې د ملتو ته د سبا پیغام
ای پیغمبره تا سره و د صفا پیغام
دغه پیغام و د مکی دار تقا پیغام
ستا په پیغام کبشی نیک بختی روی د جهان نغبتی
په کبشی د عمر خوشالوی وی دانسان نغبتی
ورک له دی خلکو بد دودونه رواجونه کړل تا

دبی وزلانونخی ډیر لری ظلمونه کړل تا
وران دقریشو دژوند ولونیو قبرونه کړل تا
هم دبتانو له سجدونه خلاص سرونه کړل تا
تادیو خدای د بندگی فرمان قبول کړ په خان
هم دی همدغه امر خور کړ لوبه واړه جهان

و گوی د نیا ته تا د صلح او د سلام تعلیم
ای معلم به تا ختم شو تسم تعلیم

صبر د ستا و په دردو نو باندی عام تعلیم
تا ټول عالم سره علم کړی دا سلام تعلیم

دنا پو هی تور و تیا روتنه تا دنیا را وړه

دغه رڼادۍ توره شپه کښی له حرار اوړه

دریسی ژایم د اسلام دین مالیا ره څه شوی

دغه گلشن ته په هروخت کښی نو بهاره څه شوی

شه دامت د حال احواله خبرداره څه شوی

یو ځلی راشه د زړه سره خدای د پاره څه شوی

تاچه کرلی و گلان اوس بری خزان راغی

داد او بشکور و دمی له ارمانه په گریوان راغی

هو نن سباد اسلام هغه جوش او جم نشته

ساز د عرب د لوی قوت سوزد عجم نشته

دغه کاروان سره اوس باندک تر ا هم نشته

توان می زیانی د مخکښی تللو یو قدم نشته

ددی لارور کی قافلی به اوس لاری و کپړی څوک

رسوله ! بی لټا به دغه سر داری و کپړی څوک

دهدینی په لور و لاریم سلامونه کوم

ای پیغمبره ستا به در کښی فریاد ونه کوم

خو ز د اسلام دی له ماتمه داغېزونه کوم

ای د سبا نسیمه ! تا ته د اعر ضونه کوم

تدیر یو به لور زما دغه پیغام یو سه

په دیر ادب د خوار (حافظ) دعا او سلام یو سه

میلاد النبی صلی اللہ علیہ وسلم

آوانیکه نظام اجتماعی در تمام گیتی رخ بفساد ، و انرشی میرفت ، روم باوصف فساد و دستگاه اجتماعی مدعی آقایی جهان ، و شهنشاهی ایران نیز که باعین اختلاف آئین و شیوع عقائد مانی زخی ، مزد میعی ، زردشتی و ده ها مسلک و مشرب و مذهب دیگر جانب تفرقه روان است ، باز هم بجنگهای خونین باز و م مصروف و استیلای عالم را بخواب میدید از جانب دیگر در بین یهود ، و نصاری ، عداوت دیرینه شکل مدهشی بخود اختیار نموده بقتل عام و غارت های یکدیگر می پرداختند ، بالاخر یهودان (۸۰) هزار اسیران رومی را از ایران خریده و مانند حیوانات سر بریدند .

شبه جزیره عربستان و مردمان آن نیز بازواج بت پرستی ، عناصر پرستی ، شخصیت پرستی ، قتل و غارت ، و زنده به گور کردن دختران و چندین حوادث حیاسوز قرار گرفته بود که شرح آنهمه ناساگفته اولی است . . .

خانه خدا کعبه از صحن تاجت از بت ها پر بود -

و الحاصل در چنان برزخ هرج و مرج و شیوع فساد اجتماعی ، و شت مصلح اعظم و مدبر عالم جل کبریا برین شد که آواز حق و توحید ، آن صدای رسائی که در کرانه طور سینا و شعب فلسطین خاموش شده بود دوباره از فراز قله فاران از افق بطحی تجدید و بسکوش جهانیان

طنین انداز شود ، این آواز قدسی دارای انتباهی بود که از حنجره بنده خدا و رسول برگزیده او حضرت محمد مصطفی «ص» بلند شد یعنی بکلمه طیبه «لا اله الا الله» دنیای پر مظلالم را تسکین داد ، و از خواب غفلت بیدار گردانید .

آری نخست از همه بزرگترین حادثه که در گیتی کهن بوقوع پیوست ، همانا میلاد پیامبر اسلام است و بامیلاد مسعود ایشان بود که فرزندان آدم و کتله‌های خورد و بزرگ بشری با چندان انقلاب اصلاحی بزرگی روبرو گردید که مانند آن در تاریخ گسیتی سراغ شده نمیتواند .

حادثه میلاد آنحضرت و بعثت ایشان بدون شبهه او ضاع اجتماعی مردمان آنروز را که از بت پرستی ، آذر پرستی ، عناصر پرستی ، و شخصیت پرستی ، قتل و غارت با ظلم و کشتار سرچشمه میسرگرفت ، متاثر ساخت . و اهل دانش و بینش را فو را در هر جا بفکر و تفکر رهنمونی نمود

حضرت محمد مصطفی همان بغاظر دهندۀ بزرگی است که بهدایت خدای عزوجل دین و اخلاق را در چو کات عقل و تقدس بر مردمان تبلیغ کرد ، و از افراط و تفریط هم جلوگیری نمود
بهترین گواه این حقیقت ، حیاة قولی و عملی خود پیغمبر اکرم و شریعت برگزیده اوست که حتی بسکفته را دشمنان عیسویت ، از برترین و بهترین شریعت جهان بشمار میاید .

حضرت محمد مصطفی از آغاز بعثت تعلیمات خود را بر اساس حق و عدالت شالوده ریخت ، و در حوادث خطیر از چنان اراده قوی حکا

گرفت که نه در برابر تشدد، و صرف نفوذ جباران عالم یکقدم جانب
ار تجاع رفت، و نه از هیچ‌گونه فشار و تهدید اهل ستم بهراس
افتاد.

در ذیل مناسب دیدم از بعضی علامات خارق العاده تذکر دهم که
بامیلاد آنحضرت یابعد از آن بظهور پیوسته است:

۱ - حضرت محمد در حدود ۵۷۱ میلادی، شب دوشنبه ۱۲ ربیع الاول،
پابعرضه وجود گذاشت، آمنه بنت وهب والدۀ ماجده آنحضرت گوید:
بامیلاد محمد، نوری از وی بشتافت که در پر تو آن اندر زمین شام قصرها
بمن آشکار گردید، و نوزاد محمد بمجردیکه بر زمین تماس کرد،
بسجده فرورفت.

۲ - همچنان آمنه بعدالمطلب گفت: هنگامی که محمد در بطن
من بود، فرشته بمن ارشاد کرد: اینک در شکم توست بهترین همه
خلقماست، چو زن بزاد، او را (محمد) نام کن و بسکو
(اعینک من شر کل حسد)

۳ - بروایت طبری و دیگر مورخین اسلام، در شب میلاد آنحضرت
ایوان مداین بلرزش در آمد باثر آن (۸) که گره قرار گاه خسرو،
روی زمین ذرو ریخت:

۴ - در شب میلاد آنحضرت مو بدمو بدان، در باره سقوط شاهنشاهی
ایران چنان خواب مدهشی دید که از ترس آنرا بخسرو گفته نتوانست،
مگر بعد از مدتی که خسرو خود باضطراب افتاده بود.

۵ - بخسرو را پور دادند که آتش معبد پارس که از یک هزار سال پیش
میسوخت در همان شب دفعتاً خاموش شد و آب دریای ساوه بخشکید.

خسرو از اطلاع این حوادث پریشان شد و منجمان را احضار نموده به نعمان پادشاه حیره نیز فرمان داد تا از کاهن مشهور عرب (سطیح غسانی) که در نجوم آیتی است معلوم کند که چه کسی در این زمان پادشاه خواهد شد. او نیز جواب داد که پادشاه خواهد بود اما هنوز هم از فرزندان (بابکان) بشمول از رمی دخت، و یوزان دخت، بتعداد منارهای فروریخته هداین چه مرد، چه زن پادشاهان بساطنت خواهند رسید، خسرو خوش شد و گفت وقت باقی است و ما را آسایش ها باشد.

۶- او اینکه آنحضرت بعمر ۹ یا ۱۲ سالگی با ابوطالب عم خود بشام سفر کرد، بحیرای راهب علامات نبوة را در آنحضرت بدید، و بابو طالب سپارش کرد، برادر زاده خود را بشام نبرد مبادا از جانب جهودان و ترسایان آسیبی بوی برسد، چون مهر نبوة را در میان دو کتف محمد (صلعم) دید بحیرا آنرا ببوسید و ابوطالب از بصره بمکه بازگشت.

۷- زمانیکه آنحضرت دهمه دوم بعمر ۲۵ سالگی بامیسره غلام خدیجه بنت خویلد بشام رفت، در بازگشت با آوردن ربیع دوچندان، میسره علامات خارق العاده زیادی از محمد (ص) بخدیجه حکایت کرد و خدیجه با آنحضرت ازدواج نمود.

۸- در تجدید بنای کعبه از طرف قریش گذاشتن حجرا سود در جایش بنابر ظهور خارقه ای بآنحضرت که به (محمد امین) موسوم بود مفوض گردید، و ایشان نمایندگان هر چهار قبیله مقتدر قریش را به برداشتن حجرا سود شرکت داد.

باید دانست که مردم قریش آنحضرت (ص) را بنابر راستی و امانت شعاری که از وی دیده بودند، «محمد امین» خواندی و امانت‌ها را بوی سپردی، این کار تازمان هجرت با آنحضرت تعلق داشت. در شب هجرت علی (رض) را باین منظور بجای خود گذاشت که فردا و دیعته‌ها را بمساحبان آن بسپرد.

۹- ستاره‌شناسان برومیان حالی کردند که در بن ایام دولت روم بدست مردمان مختون منقرض شود، رومیان یهود را مردمان مختون تصور کردند، ولی زمینه بزودی آشکار گردید که مردمان مختون مسلمانان بودند.

۱۰- محمد ابن اسمعیل بخاری درباره اول جلد اول صحیح بخاری از انس «رض» چنین روایت کند:

هرقل امپراطور روم بنابر استخراج نجومی اولتر پیشگویی نمود که پیشوای مردمان مختون که رهنمای این ملت خواهد شد، ظهور نموده است، با وصف آن از موضوع بر دانشمند دیگر رومی نوشته ازو هم نظریه خواست، آن دانشمند به هرقل ذریعه نامه نظریه هرقل را تائید نموده از ظهور حضرت محمد (ص) و اینکه نبی برحق است نیز معلومات داد. چون نامه دانشمند رومی به هرقل رسید، خواست محفلی در حصص شام تشکیل داده بزرگان روم را بپذیرفتن آئین اسلام دعوت کند، هرقل به بزرگان روم پیشنهاد کرد: اگر خواسته باشید ما و شما نجات حاصل کنیم و مملکت روم باقی ماند، باید دعوة محمد را بپذیرفتیم و بآئین اسلام بگریم، در پاسخ بزرگان روم بر امپراطور خویش برآشفته شد، و هرقل نیز از ترس و طمع ریاست از عقیده خود ارتجاع نمود.

در اینجا هر گاه بنوشتن اعجاز نبوی و علامات ابتدای ظهور ایشان ادامه دهیم، درین مختصر گنجایش ندارد لابد بشرح مختصر بعضی از کسار نامهای بعد از بعثت پیغمبر (ص) می پردازیم:

حضرت محمد (ص) بعمر ۴۰ از طرف خدا ی عز و جل برسالت مبعوث شد، در حالی که تنها و بی کس بود اما بایمان کامل و روح مطمئن بایفای وظیفه رسالت قیام ورزید، چون دعوة بخدای یگانه و بطلان بت پرستی، سود تجارة و جاه مقام قریش را نیز از میان می برد، باین منظور اول تربد عوة نزدیکان خود پرداختند، درمده سه سال اول عده کمی بوی ایمان آوردند. بعد ازان بفرمان الهی: «قل یا ایها الناس انی رسول الله الیکم جمیعاً» بدعوة عام آغاز کردند، و در پیشرفت این مرام هیچ نوع فشار و توهین مشرکان در عزم او قصوری وارد کرده نتوانست. در نتیجه قریش نزد ابوطالب آمده خواستند او را برخلاف برادرزاده باخود متفق سازند، مگر آنحضرت خطاب بابوطالب چنین فرمودند: ای عم، اگر قریش آفتاب را بدست راست و مهتاب را بدست چپم بسگذارند، من ازین دعوة حق دست بردار نخواهم شد، و هر گاه تو نیز از من دست حمایت باز گیری، از نزد توهم میروم.

ازان پس هر قدر پیغمبر بر تعلیمات خود اصرار ورزید، اصرار مخالفین نیز اضافه شده میرفت ... خوشبختانه درینوقت مردان بزرگ آئین اسلام را پذیرفته بودند، که ابو بکر، عثمان، زبیر ابن عوام و عبدالرحمن بن عوف، حمزه بن عبدالمطلب و عمر ابن خطاب و سعد وقاص از آنجمله اند. و البته اسلام آوردن این رجال بزرگ، برای آنحضرت

بیشترت عظیمی بود، بخصوص اسلام عمر و حمزه (رض) که در میان قریش نیرومند و محترم بودند، با زوی اسلام را بیشتر نیرو بخشید.

بار دیگر قریش در سرای (ندوه) گرد آمده مقدم پیغامبر را بامهر بانی بدرقه و بوی چنین پیشنهاد کردند: ای محمد! تو گزاری باما کردی که هیچکس با قوم خود نکرده است، پدران ما را همراه، آئین ما را پست، خدایان ما را ناسزا و ما را مشرک میگوئی، جمع ما را پراکنده کردی، آخر بگو به بینم چه آرزو داری؟ اگر این کار را برای پول میکنی ما از مال تجاره خویش آنقدر پول بشما میدهم که تو پولدار ترین ماباشی، اگر جاه و مقام میل داری ما ترا پادشاهی واقفائی بر میگزینیم، و اگر درائر کسالت روحی چنین چیزها میگوئی باز حاضریم پول فراوانی جمع کنیم و ترا نزد بهترین اطبای عالم معالجه نمائیم ...

پیغمبر اکرم با ثبات کامل چنین پاسخ داد: من هیچ کسالتی ندارم و برای پول و جاه و مقام دعوت نمیکنم، خدای عزوجل مرا به نبوة برگزیده و مرا فرموده که شمارا مژده و بیم دهم، من پیام حق را بشما میرسانم، بشما اندرز میدهم، هرگاه سخن مرا قبول کنید در هر دو جهان خوشبخت خواهید شد، و اگر از این بیشتر بآزار من کمر بندید، من تا وقتی صبر میکنم که خدای عزوجل میان من و شما قضاوت کند... همینکه قریش از اقدام خود بهره نگرفتند بیشتر از پیش بآزار پیغمبر و پیروان او پرداختند و زمانیکه اندای مخالفین از اندازه بگذشت، پیغمبر به مسلمانان اجازه داد، با عا ئله خود بحبشه هجرت

نمایند ... این مسافرت باناداری مطلق بخصوص در همان اوقات خیلی دشوار بود ، و تنها همین اقدام مهاجرت مسلمانان بهترین گواه است که پیروان آنحضرت تا چه اندازه به پیشوای خویش ایمان کامل داشتند ، و تاثیر تعلیمات پیغمبران بکدام درجه عمیق بود که پیروان او بامر مبارک رنج چنان مسافرت خطرناک را بر خود و اولاد خود گوارا دانسته از وطن و خانه و اقربای خویش محض برای خوشنودی خدا بکشور عیسوی حبشه مهاجرت مینمایند در عین زمان او انیکه خود پیغمبر نیز از گرویدن قوم خود مایوس گردیده در موسم حج سر راه مسافرین می استاد و آنها را باسلام دعوت میکرد و داند پیغمبر تمام این سختی ها را باین منظور باجر و تحمل مقابله میکرد که بر نبوت خود ایمان راسخ داشت و نزد او مسلم بود که از طرف خدای عزوجل بر همنامی مردم فرستاده شده است و در انجام این امر حتی تمام راحت و نعمت مال (خدیجه) زوجه مهر بان خود را نیز بدرد گفته و با روح شکمبا با مشرکان مجاهده میکرد ،

شک نیست که آنحضرت و پیروان او بعد از هجرت بمدینه با امر الهی شمشیر نیز بکف گرفتند اما مجاهدات آنحضرت از قبیل بدر ، احد ، خندق ، وغیره در برابر تعرض مشرکان نه تنها شکل دفاعی داشت بلکه بغرض تامین عدالت اجتماعی و نشر آئین اسلام از مجاهده چاره نداشتند زیرا مشرکان تا در ب مدینه ایشان را دنبال نمیکردند .

چون اسلام هر تجاوز و قیام مسلح را که بر اساس حق و عدالت و غیر عامه اصوار نباشد فتنه خوانده و فتنه ر باعث شیوع فساد بیشتر دانسته بهر قیمت باشد بر کندن آنرا لازم میدانند ازین است که شارع

این آئین نشر مکارم اخلاق و قیام صلح و امن طرق، حفظ اموال و اعراض مردم بخصوص کتله هائیکه با حفظ ادب ملی و دینی خویش در حمایت اسلام زیست میکنند برای پیروان خویش جد^۱ سپارش مینماید.

آئین اسلام مرد حرمسلمان را بقتل بنده زمی غیر مسلم بقتصاص میبپردازد تا از خونریزی ظالمانه در زمین جلو گیرد، شود، و صلح عامه برقرار بماند غزوه (بدر) را باین لحاظ از پیروزیهای حق بر عدوان میشناسند که بسبب آن تعرض فتنه متجاوزین خاموش و انصار حق و عدالت گرد هم جمع آمده اساس وحدت و نیروی صالح را شالوده ریختند و بعد ازین پیروزی بود که مسلمانان بر حسب ارشادات رسول اکرم امانت تبلیغ اسلام را بنحیر جامعه جلو بردند و زمانی که مقاومت مشرکان در مکه هم درهم شکست طایف و خنیزین هم تحت استیلا در آمد تمام شبه جزیره عربستان بشکل ملت واحدی درآمد که بعد از آن پیشوای اسلام بدفع تجاوزات و استبداد جباران گیتی بخارج عربستان توجه فرموده نخست پادشاهان عالم نامه های تبلیغی و اتمام حجت نوشتند و کتله های بزرگ بشری از قبیل روم، ایران، حبشه، مصر، آفریقه و شاهان عرب را بقیام صلح عمومی و پذیرفتن احکام و احترام احکام و شرایع این آئین اسمانی دعوت کردند ... حوادث بزرگ نظامی که بعد از پیغمبر از جانب خلفا پیروان آنحضرت در مورد روم، ایران، مصر و دیگر ملل گیتی بوقوع پیوست پیشوای اسلام ذریعه نامه های خویش همگان را بعبارات موجز و معجز بسمع از باب حل و عقد وقت و زمان رسانیده بود در آن جمله نجاشی امپراطور حبشه در برابر از شادات پیغمبر (ص) تسلیم و مسلمان شد

امپراطور روم جواب معذرت آمیز نوشت، مگر برخی از زماهداران
مغزور هم بودند که در مقابل نامه صلح آنحضرت بی باکانه پیش آمد
کرد، و پیغمبر اسلام از پاره شدن مملکت او پیشگوئی نمود که عیناً
بوقوع پیوست امام محمد بن اسماعیل بخاری در صحیح بخاری جلد اول
می نویسد:

حضرت محمد مصطفی (ص) در سال دهم هجرت هنگام حجته الوداع
بمسلمانان ارشاد کرد که معیار برتری در اسلام فقط دانش و تقوی است
و علاوه کردند چون همه مردمان فرزندان آدم اند و آدم از خاک آفریده شده
بنا بر آن هیچ عرب بر عجم جز داشتن پیرایه فضیلت و تقوی بهتری
و برتری ندارد.

دانش یعنی آموزش و پرورش، که اهمیت آن آشکار است
در اسلام از جمله مقرراتی است که مانند نماز بر هر مردوزن مسلمان
فرض می باشد هنگامیکه به نزول آیه کریمه (الیوم اکملت لکم دینکم،
الخ) آئین اسلام و احکام آن تکمیل و نزول قرآن کریم از طرف خدای
عزو و جل با تمام رسید پس در آغاز سال ۱۱ هجرت مطابق بروز میلاد
آنحضرت یعنی شب دوشنبه ۱۲ ماه ربیع الاول پیغمبر اسلام بجوار
رحمت شتافتد و فات کردند، انالله وانا الیه راجعون.

در زمان رحلت آنحضرت سرتاسر شبه جزیره عربستان تحت استیلای
اسلام در آمده و حضرت بهترین عالم درزندگی خویش مشاهده کرد
که وسعت دایره اسلام از شمال به تبوک و ایله و از جنوب بکرانه های
یمن، نجران، عمان، بحرین و یمن، و از جانب خاور بخلیج فارس و از
باختر بدریای سرخ توسعه یافته است ... (انجام)

(بقیه از صفحه ۴۹)

شوند و مرو جین تمدن و تهذیب گردند. از اینجا باید بدرجه قوت ایمان حضرت محمد و بدرجه حکمت و حسن تدبیرش پی برد که بادیست خالی و بدون اعوان بمیدان درآمد و بامر دم مشکل پسند و خود خواه رو برو شد و برای ازین بردن عقاید چندین صد ساله شان به مبارزه و مقابله آغاز نمود. پیروانش با اینکه اندک بودند دست شان هم خالی بود، جز لباس تقوی چیزی در برو جز قوت ایمان لشکر و قوت دیگر، و جز سلاح حق و حقیقت شمشیر بکم نداشتند ولی باین هم در اثر داشتن قوت ایمان و سلاح حق بر لشکرهای مجهز فیروز گردیدند و لوای حق را در سراسر جهان با هتزاز در آوردند و آن مبادی که سبب فیروزی شان گردیده بود اگر امر و زهم مورد قبول و عمل مسلمین گردد باز هم فیروزی نصیب مسلمین است والسلام.

به سلسله نشریات انجمن ترویج افکار

دولتی مطبعه